

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/103/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010194
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2118010194.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a JUDr. Kataríny Batisovej v trestnej veci obžalovaného F. T., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 26.07.2018 sp. zn. 3T/5/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.05.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného F. T., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal súd I. stupňa obžalovaného F. T. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

obžalovaný v K. a ani na inom mieste na území Slovenskej republiky neplní riadne vyživovaciu povinnosť voči svojej dcére Z. T., nar. XX.XX.XXXX, a to od júna 2016 do augusta 2016 vrátane a voči dcére V. T., nar. XX.XX.XXXX, od júna 2016 až najmenej do 26.07.2018, pričom táto povinnosť mu vyplýva zo zákona o rodine a jej rozsah mu bol naposledy stanovený rozsudkom Okresného súdu Trnava, č.k. 20P/239/2011-139 zo dňa 30.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 11 CoP/129/2013-155, dňom 10.04.2014 tak, že je povinný platiť výživné na dcéru Z. v sume 120,- eur mesačne a na dcéru V. v sume 100,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky U. T., bytom B. nad K. XXX, pričom obžalovaný bol v tomto období nezamestnaný, nevyvinul dostatok úsilia a nevyužil všetky svoje možnosti k nájdeniu si stáleho pracovného miesta, ako uchádzač o zamestnanie sa nezaevidoval, čím mu vznikol dlh na výživnom od júna 2016 do augusta 2016 na dcéru Z. vo výške 160,- € a od júna 2016 až do 26.07.2018 na dcéru V. vo výške najmenej 2.200,- €, pričom uvedený skutok spáchal napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu. Trnava, č.k. 30T/82/2015-90 zo dňa 20.07.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.06.2016, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Za tento prečin mu uložil podľa 207 odsek 3 Trestného zákona s prihliadnutím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný po vyhlásení rozsudku zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie „čo do výroku o treste, aj celkového rozhodnutia“. Na výzvu súdu obžalovaný dodatočne odôvodnil svoje odvolanie písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 10.08.2018. V podanom odvolaní namietal nesprávne ustálený skutkový stav, pokiaľ ide o výšku zameškaného výživného keď poukázal na to, že ešte pred vydaním trestného rozkazu v danej veci dňa 29.01.2018, proti ktorému podal odpor,

uhradil za mesiace november, december 2017 a január, február a marec 2018 výživné 5,-rát po 100 Eur k rukám dcéry V., ktorá sa medzičasom stala pinoletou, neskôr zaplatil sumu 900 Eur a tak sa jeho dlh na výživnom voči dcére V. sa znížil na nulu. V čase podania tohto odvolania uznal len dlh na výživnom voči dcére Z. vo výške 200 Eur s tým, že do rozhodovania odvolacieho súdu tento dlh zaplatí. Voči dcére Z. bola jeho vyživovacia povinnosť zrušená. Namietal správnosť postupu súdu I. stupňa, ktorý pred vydaním napadnutého rozsudku nereflektoval ním predložené dôkazy o úhrade výživného, resp. tieto nesprávne vyhodnotil. Z uvedených dôvodov považuje napadnutý rozsudok za nezákonný a nesprávny tak vo výroku o vine ako aj o treste, preto ho navrhol zrušiť a po preukázaní úplnej úhrady posledného dlhu na výživnom vo výške 200 Eur vo vzťahu k dcére V. s poukazom na zánik trestnosti trestného činu v zmysle § 86 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona ho spod obžaloby oslobodiť.

Okresný prokurátor sa vzdal odvolania.

Krajský súd určil vo veci termín verejného zasadnutia na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného na deň 28.03.2019, na ktorý termín prevzal obžalovaný predvolanie dňa 12.03.2019 aj s poučením v zmysle § 120 odsek 1 Trestného poriadku o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti v prípade, ak sa bez vážneho dôvodu nedostaví.

Termín verejného zasadnutia určený na deň 28.03.2019 bol z dôvodov na strane súdu zrušený a bol určený ďalší termín na deň 02.05.2019, obžalovaný upovedomenie o tomto postupe prevzal 21.03.2019.

Opätovne z dôvodov na strane súdu bol zrušený termín verejného zasadnutia určený na deň 02.05.2019 a bol stanovený ďalší termín verejného zasadnutia na deň 23.05.2019. v deň tohto verejného zasadnutia nemal obžalovaný vykázané doručenie predvolania. Skutočnosť, že obžalovaný mal vedomosť o termíne verejného zasadnutia, ktorý bol stanovený na deň 23.05.2019 preukazuje jeho písomná žiadosť o odročenie pojednávania dňa 23.05.2019 doručená krajskému súdu dňa 20.05.2019, kde ako dôvod žiadosti o odročenie uviedol, odcestovanie do zahraničia.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného podľa § 293 odsek 5 Trestného poriadku, keď mal za to, že na takéto postupy boli splnené zákonné podmienky, obžalovaný už bol pri prvom predvolaní na termín verejného zasadnutia stanovený na deň 28.03.2019 poučený o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti v prípade, ak sa bez vážneho dôvodu nedostaví, navyše krajský súd mal za to, že aj lehotu na prípravu na verejné zasadnutie podľa § 292 odsek. 5 je potrebné počítvať od času, kedy obžalovaný prevzal prvé predvolanie t.j. od 12.03.2019. Žiadosť obžalovaného o odročenie verejného zasadnutia krajský súd neakceptoval, nakoľko táto neobsahovala žiadny vážny dôvod.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu U. T. - matka V., uviedla, že na dlh na výživnom, tak ako bol vyčíslený napadnutým rozsudkom v sume 2.200 Eur, zaplatil obžalovaný 1.300 Eur a tak aktuálne za žalované obdobie má dlh na výživnom na dcéru V. 900 Eur. Bežné výživné od vyhlásenia rozsudku platil každý mesiac.

Z. T. uviedla, že naďalej voči nej má obžalovaný dlh na výživnom v sume 160 Eur tak, ako bol vyčíslený napadnutým rozsudkom.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko dlh na výživnom nebol zaplatený v plnej výške.

Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal len zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Vo vzťahu k výroku o vine odvolací súd zistil, že tento výrok je založený na vyhlásení obžalovaného o jeho vine na hlavnom pojednávaní dňa 26.07.2018, ktoré vyhlásenie bolo zákonným procesným postupom, po kladnom zodpovedaní obžalovaného na otázky vyplývajúce z § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku postupom podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijaté s tým, že dokazovanie sa vykoná len k výroku o treste, o náhrade škody. Takýmto postupom sa stal výrok o vine právoplatný a nenapadnuteľný odvolaním, preto odvolací súd nebol oprávnený na základe odvolania obžalovaného tento výrok preskúmať.

Pri preskúvaní výroku o treste krajský súd zistil, že tento výrok je správny a zákonný.

Okresný súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona spočívajúcu v tom, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, keď prihliadol na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom k tomu, že krajský súd konal len o odvolaní obžalovaného, akékoľvek pochybnosti o oprávnenosti priznania uvedenej poľahčujúcej okolnosti najmä o tom, či obžalovaný čin úprimne oľutoval, by znamenali zmenu v neprospech obžalovaného, čo je zo zákona vylúčené (v odvolacom konaní prebiehajúcim len na základe odvolania obžalovaného).

Krajský súd sa stotožňuje s priznaním priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, keď má za to, že je potrebné ako na priťažujúcu okolnosť prihliadať len na tie predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, ktoré nie sú pri právnom posúdení skutku podľa (§ 207 odsek 1, odsek 3 písm. c/ Trestného zákona znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený). Pri ustálení pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v pomere 1:1, následne okresný súd pri ukladaní trestu správne postupoval podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd I. stupňa správne vyhodnotil osobu obžalovaného, správne zistil, že sa jedná o špeciálneho recidivistu vo vzťahu k prečinu zanedbania povinnej výživy a dospel k správne mu záveru o tom, že účel trestu v prejednávanej veci možno dosiahnuť len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku na jeho strane 3, kde okresný súd poukázal na predchádzajúce 3 odsúdenia obžalovaného, všetko za prečiny podľa § 207 Trestného zákona ako aj na tresty, ktoré mu boli v jednotlivých konaniach od roku 2009 uložené. Z uvedeného prehľadu jednotlivých odsúdení (rovnako ako aj z registra trestov) vyplýva, že predchádzajúce tresty nemali požadovaný prevýchovný účel na obžalovaného, že obžalovaný v podstate ďalším neplatím výživného nadväzoval na predchádzajúcu trestnú činnosť. Z tohto pohľadu súd I. stupňa správne uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v rámci základnej zákonnej trestnej sadzby § 207 odsek 3 Trestného zákona, keď výmeru uloženého trestu 20 mesiacov t.j. v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby (1 až 5 rokov) považoval krajský súd za primeranú nielen z hľadiska osoby obžalovaného a jeho trestnej minulosti, ale aj z hľadiska účelu trestu tak, ako je vymedzený v ustanovení § 34 odsek 1 Trestného zákona. Uložený trest zodpovedá požiadavkám tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol za posledných 10 rokov vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, súd I. stupňa ho správne a v súlade s ustanovením § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého rozsudku odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.